

tilsammen efter al Sandsynlighed er lige saa stort som det samlede Beløb af den franske Stats og de franske Kommuner. Gæld, og det forekommer mig, at det i allerhøjeste Grad forandrer det hele Forhold. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at de ærede Medlemmer, som i højeste Grad fyldes med Ængstelse og Bæven ved Tanken paa Begrebet den franske Aand — den højtærede Konseilspræsident ser paa mig; han hører til dem, der bæve mest, naar han hører om den franske Aand, saa vidt jeg forstod hans Indlæg under Valgkampen i Foraaret —; selv de, der bæve mest ved Tanken om den franske Aand, ville dog vistnok foretrække den franske Stats Stilling i dette Øjeblik for den danske Stats Stilling i dette Øjeblik.

Saa drog den højtærede Finansminister en Sammenligning, som allerede et Par ærede Medlemmer have berørt, hvor han regnede ud, hvor meget Stats- og Kommuneskatterne — der tog han Kommuneskatterne med — udgjorde af Nationalindkomsten. Han angav det til 10 pCt. i Danmark og nævnedes paa given Anledning siden, at naar han nu regnede med 10 pCt., hvilede dette paa en ny Beregning af Statistisk Bureau. De Beregninger, som tidligere have foreligget Offentligheden, gik ud paa 12 eller, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Gustav Bang) før nævnedes, 13 pCt., men den højtærede Finansminister har nu faaet en ny Beregning fra Statistisk Bureau, hvorefter det er anslaaet til omtrent 10 pCt., idet man regner 1,200 Mill. som den danske Stats Nationalindkomst. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de 1,200 er nærmere ved Sandheden end den Milliard, man tidligere regnede med. Men den højtærede Finansminister vil neppe give mig Uret i, at naar vi nu regne med dette højere Beløb, er det ikke et Udtryk for Statistisk Bureaus Tro paa, at i Løbet af de allersidste Aar er den danske Befolknings Nationalindkomst forøget med et Par hundrede Millioner om Aaret, men kun et Udtryk for en anden Beregningsmaade. Det er en ny Opgørelse, der er foregaaet, og naar den højtærede Finansminister vil drage en Sammenligning ud fra det Resultat, han i den Henseende kommer til efter Bureauets nyeste Beregningsmaade, saa kan det ikke nytte, at han tager som Sammenligningspunkt Beregninger fra Udlandet, der svare til og ogsaa i Tidspunkt svare til de tidligere Beregninger i Statistisk Bureau. Hvis man foretog en lignende Omregning i Tyskland, mon man saa ikke kunde faa en lignende For-

vandling af den tyske Befolknings Indkomst som den, Statistisk Bureau ved sin nye Beregningsmetode har tilvejebragt i Danmark i den sidste Tid? I det hele er det saaledes, at Beregningen af Nationalindkomsten er noget af det mest usikre, Mennesker kunne tumle med. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at de Tal, den højtærede Finansminister for Tysklands Vedkommende gaar ud fra, alle stamme fra et bestemt Værk, nemlig fra de Oplysninger, der bleve forelagte den tyske Rigsdag under Forhandlingen om den store Skattereform i 1909. Hvorledes er man i disse Oplysninger kommen til den tyske Nationalindkomst? Paa den Maade, at man siger: Saa og saa meget betaales der i Indkomstskat i Preussen, saa og saa stort er Beløbet efter Angivelserne der. Saa er der en hel Mængde, der ingenting betaler, og dem sætter man til 750 Mark Stykket. Saa regner man ud, hvor meget det kan blive. Paa den Maade faa vi at vide, hvor meget den preussiske Nationalindkomst er, og saa siger man: Preussen er en saa og saa stor Brøkdel af Tysklands samlede Befolkning, altsaa er Indkomsten en saa og saa stor Brøkdel af den samlede Nationalindkomst. Det er Tyskland. I Frankrig har man overhovedet slet ingen Indkomstskat, Frankrig har altsaa slet intet Grundlag for en saadan Beregning. Denne Beregning eller jeg vil hellere sige Gætning, som man i dette Tilfælde har bygget paa, er en Gætning af en fransk moderat Finanspolitiker Leroy-Beaulieu, som tilbringer sin Dag med at forskrække den franske Rigsdag for sociale Udgifter. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det Beløb, han gaar ud fra, er noget ringere end Virkeligheden for Frankrigs Vedkommende. Jeg tror dog, at den højtærede Finansminister vil indrømme, at disse forskellige Tal ere ganske vilkaarlige Tal, dem kan man faa til at passe til, omtrent hvad det skal være. De bevise i Virkeligheden intet som helst. Disse Sammenligninger med Udlandet, som Finansministeren har fremdraget for os, ere til Belysning af den danske Befolknings og den danske Stats økonomiske Stilling i Øjeblikket efter mit Skøn fuldstændig værdiløse. Jeg kan maaske tilføje, at til selve de Oplysninger, der ere indhøstede i Tyskland, er der knyttet en Betænkning, hvori der netop gøres opmærksom paa, at der ikke er meget Stads ved dem, og at der ikke kan gøres meget ud af dem, fordi det er saa ganske overordentlig usikre Tal.

Imidlertid, det afgørende for os er jo heller ikke, om vi skulle male lidt mere